

Resultats dels grups focals de la UAB

Xavier Ariño Vila, Sofia Margarita Mojica Baquero and Sara Guerrero Sánchez*

Co-funded by the European Union

* Cap del Gabinet de Projectes Institucionals, Gestió de projectes, and Gestió de projectes i impacte, respectivament, a la UAB.

Índex

INTRODUCCIÓ	2
ENTITATS EXTERNES	3
Experiències i models de col·laboració	4
Beneficis i impactes	4
Reptes i obstacles	5
Millores i suggeriments	5
AGENTS UNIVERSITARIS	6
Experiències i models de col·laboració	7
Beneficis i impactes	7
Reptes i obstacles	7
Millores i suggeriments	8
ESTUDIANTS	8
Experiències i models de col·laboració	9
Beneficis i impactes	9
Reptes i obstacles	10
Millores i suggeriments	10
CONCLUSIONS	10

Els grups focals es van dur a terme amb la valuosa col·laboració de les següents persones:

1. Javi Gomez, en representació del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola
2. Sofia Muñoz, en representació de FETS – Finançament Ètic i Solidari
3. Eudald Grieria, en representació de L'Eixida Autogestió Cooperativa i l'Ateneu Cooperatiu
4. Maria Carme Echeverria, en representació de TDAH Vallès
5. Anna López, en representació de TDAH Vallès
6. Jordi Ventura, en representació de Nexe Fundació
7. Àngels Leiva, en representació de TRAÇA - La fàbrica d'arts i creació
8. Paloma Valdivia, agent universitari
9. David Rodríguez, agent universitari
10. Núria Casaldàliga, agent universitari
11. Carla Quesada, agent universitari
12. Eva Castells, agent universitari
13. Begonya Saez Tajafuerce, agent universitari
14. Minerva Estruch, agent universitari
15. Paula Martínez, estudiant universitària
16. Duna Pedraza, estudiant universitària
17. Carla Jimeno Merino, estudiant universitària
18. Phoebe Iglesias Cividanes, estudiant universitària

INTRODUCCIÓ

Les universitats tenen un paper fonamental per afrontar els reptes socials i mediambientals actuals. Tanmateix, moltes de les col·laboracions universitàries continuen sent de curta durada o de baix impacte. **PARTNER4IMPACT respon a aquesta mancança equipant les universitats amb eines pràctiques, orientacions i marcs de referència per desenvolupar aliances intencionals, inclusives i centrades en l'educació.** El projecte integra recerca, pràctica i el coneixement dels agents implicats per donar suport a les universitats en la creació de col·laboracions que importen: per als estudiants, per les institucions i per la societat en general.

PARTNER4IMPACT és un projecte d'Erasmus+ que consisteix a **repensar com col·laboren les universitats, posant l'educació, la inclusió i el valor social al centre de les aliances.** Treballant estretament amb les universitats i els agents externs, el projecte vol donar suport a pràctiques de col·laboració més intencionals, responsables i impactants arreu d'Europa.

Amb aquest objectiu, el projecte **desenvoluparà un marc institucional per facilitar que les universitats col·laborin amb agents externs, especialment entitats de l'Economia Social i Solidària.** Aquest projecte està format per quatre universitats participants (Universita Ca'Foscari d'Itàlia, Lunds universitet de Suècia, Technological University Dublin d'Irlanda, i Universitat Autònoma de Barcelona) i per una entitat coordinadora (Univesity Industry Innovation Network, de Països Baixos). Durant la primera part del projecte, s'ha treballat en **una recerca bibliogràfica de cada regió i quatre estudis de cas per part de cada universitat participant** que, conjuntament amb els **grups focals presentats a aquest informe, serviran de base pel desenvolupant del marc de col·laboració.** Finalment, aquest marc serà **pilotat a les diferents universitats participants per validar-lo i analitzar la seva replicabilitat.**

En aquest context, des de la UAB s'han dut a terme **tres grups focals** amb tres tipus d'actors diferents (entitats externes, agents universitaris i estudiants) per **recollir experiències reals de persones que hagin participat en col·laboracions educatives de la universitat amb organitzacions públiques, privades i de l'Economia Social i Solidària,** per conèixer els beneficis, obstacles i impactes d'aquestes col·laboracions, així com les àrees de millora.

PARTNER4IMPACT contribuirà a **la missió de la UAB de reforçar la seva connexió amb la societat i amb el context local a través de col·laboracions amb agents externs, especialment aquells que treballen per cobrir les necessitats i demandes socials.** A partir del marc institucional de col·laboracions d'impacte, la universitat podrà reforçar el treball que s'està realitzant per institucionalitzar metodologies col·laboratives com l'Aprenentatge Basat en Reptes (ABR) i l'Aprenentatge Servei (ApS) tant a nivell local com internacional.

ENTITATS EXTERNES

Experiències i models de col·laboració

En relació amb les experiències de col·laboració, les entitats participants van indicar que **mantenien col·laboracions de llarga durada amb la universitat, majoritàriament a través de treballs de final de grau (TFG) i de màster (TFM) d'ApS**. Altres models de col·laboració mencionats inclouen projectes d'ABR, projectes d'ApS integrats en assignatures, pràctiques, hackatons i cursos de postgrau. Les entitats també havien participat en activitats de campus, com xerrades informatives, fires d'ocupació, visites guiades i programes de voluntariat.

Una de les col·laboracions més típiques era la participació d'estudiants de comunicació i màrqueting per donar suport a les entitats amb campanyes de comunicació i en el redisseny d'elements de la seva identitat visual.

A partir de les experiències compartides, es va identificar que **el primer contacte acostuma a procedir de l'entitat**, normalment basat en un repte concret per al qual busca suport. **Algunes organitzacions es van adreçar directament a l'oficina de reptes, concebuda com a punt principal de contacte per a actors externs, mentre que d'altres van recórrer a contactes personals** i van ser redirigides al personal corresponent. Després de la primera col·laboració, les entitats sovint mantenen la relació amb professorat o amb les oficines d'ocupabilitat, que els fan arribar noves propostes de col·laboració.

Beneficis i impactes

Les entitats van destacar com a **principals beneficis d'aquestes col·laboracions els coneixements, el suport i les idees innovadores que aporten els estudiants**. Tanmateix, alguns participants van reconèixer que no totes les contribucions són aplicables de manera immediata. En aquesta línia, algunes entitats esperaven una major transferència de coneixement per part de la universitat, sent aquesta una de les motivacions principals per les col·laboracions.

Més enllà dels coneixements, **els estudiants** —especialment els dels primers cursos— **aporten motivació, entusiasme i noves perspectives**. Les entitats van descriure la col·laboració amb estudiants com una experiència estimulante i revitalitzadora.

Les organitzacions també es beneficien de **l'augment de la sensibilització dels estudiants col·laboradors, ampliant el seu impacte i servint com a potencial font de talent futur**. En algunes col·laboracions, especialment en pràctiques o TFGs d'ApS, els estudiants treballen amb un grau elevat d'autonomia i, quan ambdues parts en surten satisfetes, **aquestes experiències poden donar lloc a contractacions dels recents graduats**.

Adicionalment, algunes col·laboracions generen oportunitats de **crear xarxa entre les organitzacions i les administracions públiques, cosa que permet a les entitats conèixer millor la feina d'altres actors i establir noves connexions**.

Un participant va destacar un impacte inesperat a llarg termini: molts estudiants que havien col·laborat amb la seva entitat i que avui són professionals continuen valorant aquella experiència i encara la inclouen als seus perfils professionals. L'entitat també continua rebent derivacions fruit de la conscienciació generada per aquella col·laboració. Un altre resultat

inesperat va sorgir de treballar amb estudiants de camps acadèmics que inicialment les entitats no haurien considerat rellevants.

Reptes i obstacles

El repte més assenyalat per les entitats externes, així com pels representants universitaris, és la manca d'estructura dels canals de comunicació. Les entitats tenen dificultats per identificar amb qui contactar dins d'una institució tan gran i complexa sense un punt de contacte clar. A més, és complicat saber quines facultats, graus o serveis són els adequats per contactar.

Aquest és un repte bidireccional: **mentre les entitats tenen dificultats per identificar el contacte adequat, moltes també reben propostes de diversos departaments universitaris.** Els participants van remarcar que **les col·laboracions depenen fortament de relacions personals**, fet que implica que sovint es trenquin quan una persona canvia de rol, departament o entitat.

A causa dels calendaris acadèmics, moltes col·laboracions tenen una durada limitada, fet que dificulta mantenir la implicació de l'estudiant durant períodes prolongats. És necessari disposar d'estructures més flexibles que s'adaptin als ritmes i necessitats de les entitats.

Aquestes limitacions estructurals poden portar a col·laboracions massa centrades en complir requisits acadèmics i no tant a respondre les necessitats de l'organització, **generant desajustos d'expectatives.** Les entitats també van remarcar **la manca de referents acadèmics compromesos que facin de pont** entre els objectius pedagògics i els de les organitzacions.

Adicionalment, els participants van assenyalar la necessitat de reforçar la visibilitat i el posicionament de l'Economia Social i Solidària dins la universitat i entre l'estudiantat. A més, els requisits burocràtics dificulten els processos, especialment en situacions amb poc marge temporal.

Millores i suggeriments

Una proposta per millorar aquestes col·laboracions va ser **la creació d'una base de dades que inclogui estudiants, professorat, personal tècnic i altres agents universitaris**, per tal que les entitats puguin comprendre millor els diferents rols i identificar els contactes adequats. Una base de dades similar d'entitats de l'Economia Social i Solidària ajudaria la universitat a mapejar els ecosistemes territorials i facilitar connexions més ajustades. **Part d'aquesta feina ja es duu a terme en els esdeveniments d'ApS**, àmpliament valorats, on entitats i representants de la universitat intercanvien informació i contacten amb altres organitzacions.

També es va proposar que **la universitat estructurari les opcions de col·laboració en itineraris de cocreació clars**, amb condicions definides i marcs replicables que redueixin la càrrega burocràtica. Aquestes estructures haurien de permetre que l'estudiantat continuï vinculat a una entitat més enllà del curs acadèmic i detallar clarament les seves responsabilitats per evitar desalineacions.

Els participants també van suggerir que els acords de col·laboració incloguin presentacions finals dels projectes amb participació de les entitats o altres formes de reconeixement, per donar visibilitat a la feina realitzada i generar un retorn adequat. **És essencial que aquest procés sigui estructurat i no depengui de la voluntat individual del col·laborador universitari.**

Finalment, es va mencionar **la necessitat de tenir un punt de contacte que coordini les interaccions entre els agents universitaris (estudiants, professorat, personal investigador, etc.) i les entitats**, per reduir duplicitats i evitar la fragmentació del procés de connexió i contacte.

AGENTS UNIVERSITARIS

Experiències i models de col·laboració

Les persones participants van informar **d'una àmplia varietat d'experiències de col·laboració amb entitats externes** a través d'ApS en assignatures i TFGs, projectes d'ABR, pràctiques, microcredencials i reptes en el marc de projectes europeus (ECIU), així com formacions i competicions d'emprenedoria.

En aquestes col·laboracions, **havien treballat principalment amb petites entitats de l'Economia Social i Solidària**, ja que es considera que permeten un impacte més significatiu per part de l'estudiantat. Tanmateix, també havien col·laborat amb altres actors, com centres educatius, centres de salut i unitats internes de la universitat, com l'oficina de sostenibilitat o el servei de biblioteques. A més, també participen en comissions transversals per promoure l'ApS i l'ABR a totes les facultats, oferint formació al professorat i generant materials i eines transversals per als diferents graus.

Els participants van mencionar que **les col·laboracions sovint començaven a partir de contactes personals amb entitats, tot i que en algunes ocasions rebien contactes a través de l'oficina d'ApS**. En aquest sentit, van comentar que **les col·laboracions amb persones de confiança funcionen sistemàticament millor** que aquelles establertes a través de canals institucionals.

Un cop finalitzada la primera col·laboració, **mantenir el vincle amb aquelles entitats amb què l'experiència havia estat positiva es considera essencial**, ja que redueix significativament la càrrega de treball. Tot i així, només aproximadament la meitat de les noves col·laboracions es fan amb entitats amb qui ja s'ha col·laborat. Això es pot donar perquè els estudiants no trien aquell projecte, perquè el projecte no es pot repetir més vegades, o per altres factors fora del control dels docents universitaris.

Beneficis i impactes

Els participants van destacar que, a curt termini, **les col·laboracions amb entitats de l'Economia Social i Solidària proporcionen contactes externs que poden ser valuosos tant pels estudiants com pel professorat**, fomenten metodologies actives i connecten els aprenentatges amb contextos reals. Conseqüentment, **l'estudiantat mostra més motivació i implicació en els reptes socials**, i troba un espai segur per **desenvolupar competències professionals** com l'autonomia, la comunicació o la responsabilitat. Per al professorat, les relacions externes **donen més sentit als continguts pedagògics, generen oportunitats d'innovació i poden obrir la porta a noves col·laboracions**, com projectes de recerca o nous convenis.

A llarg termini, tant a nivell personal com institucional, **els participants consideren essencial mantenir connexions amb el context i la comunitat locals** per comprendre què està passant al territori i com generar impacte. En la mateixa línia, l'estudiantat també demanava oportunitats per socialitzar el coneixement adquirit i cocrear amb les comunitats locals.

Reptes i obstacles

El repte més destacat va ser que **les col·laboracions es basen en persones i no en estructures institucionals**. Això implica que, quan una persona canvia de posició —tant a la universitat com a l'entitat—, la col·laboració sovint es trenca. **L'absència de canals de contacte estructurats i d'una base de dades institucional afavoreix aquestes disrupcions**, generant duplicitats o pèrdues de contacte.

De manera similar, les col·laboracions basades en ApS i ABR requereixen més estructura. Els participants van insistir en **la necessitat d'un millor ajustament entre les expectatives de la universitat i les de les entitats**, ja que algunes organitzacions esperaven nivells diferents d'implicació estudiantil, altres no podien comprometre's per sobrecàrrega de feina, i d'altres no disposaven de suficient formació per acompanyar estudiants en aquests processos.

Un altre repte assenyalat va ser **la manca de reconeixement del volum de feina extra que aquestes col·laboracions suposen pels docents**. Tot i que els beneficis són evidents, el professorat ha d'assumir tasques addicionals —coordinació, supervisió, innovació— que no són prou reconegudes¹. En la mateixa línia, alguns convenis no queden registrats als sistemes digitals de la universitat, que només contempen activitats de recerca, fet que **invisibilitza bona part del treball acadèmic** generat a partir d'aquestes col·laboracions.

Millores i suggeriments

Per abordar aquests reptes, els participants van suggerir **establir un punt únic de contacte que faci d'intermediari entre entitats i personal universitari**, evitant converses duplicades i oferint una imatge institucional més cohesionada. També van proposar **crear una base de dades amb les col·laboracions presents i passades** que permeti identificar contactes, inspirar noves aliances i registrar tant les col·laboracions formals com les informals, amb la possibilitat que el personal universitari la consulti i actualitzi.

Tanmateix, es va advertir que aquesta base de dades podria tenir una eficàcia limitada, ja que les col·laboracions continuen depenent fortament de les connexions personals preexistents.

En línia amb el que van expressar les entitats externes, es va proposar **mantenir i reforçar els esdeveniments d'ApS**, on entitats i personal universitari comparteixen les seves experiències i els projectes que tenen. També es va suggerir organitzar un esdeveniment similar exclusivament per al personal intern implicat en projectes d'ApS i ABR.

Finalment, es va proposar **crear una formació** (p.ex., vídeos curts o una microcredencial) **destinada a sistematitzar la informació necessària perquè les entitats puguin acompanyar estudiants** i participar en col·laboracions d'alt impacte. Una primera versió d'aquesta microcredencial ja ha estat desenvolupada, i actualment s'està posant en pràctica².

¹ Pels TFGs que estan basats en ApS, els docents reben 3 hores addicionals per poder fer la tutoria. Tanmateix, aquest reconeixement és insuficient, a més que aquesta compensació no s'aplica per tots els models de col·laboració. https://www.uab.cat/doc/DOC_Reconeixement_altresactivitats_docents

² Microcredencial en Com acompanyar l'alumnat universitari en projectes d'Aprenentatge Servei (ApS) i Basats en Reptes (ABR). Formació per entitats col·laboradores.

ESTUDIANTS

Experiències i models de col·laboració

Les persones participants van informar d'experiències en **quatre formats de col·laboració amb entitats externes**: TFG d'ApS, assignatures que incorporen ApS o ABR, reptes i micromòduls en el marc de projectes europeus (ECIU), i pràctiques.

Tot i que les experiències tenien elements comuns, **els participants van detectar algunes diferències entre metodologies**. Per exemple, en els TFG d'ApS l'estudiantat seleccionava el tema a partir d'un llistat de propostes predefinides. Tot i que els projectes d'ApS estaven identificats explícitament, sovint els estudiants desconeixien el significat de l'acrònim, de manera que **la seva tria es basava més en el títol del projecte o en la persona tutora que no pas en la metodologia aplicada**.

En canvi, en moltes assignatures amb ABR i en les pràctiques, l'estudiantat no disposa d'elecció, ja que la col·laboració forma part de l'estructura acadèmica. Així, **tot l'estudiantat del grau participa en la col·laboració entre la universitat i l'entitat social**. En alguns casos, són els mateixos estudiants qui contacten i seleccionen l'entitat, mentre que en altres les col·laboracions ja estan preestablertes.

Beneficis i impactes

Un dels principals beneficis destacats per les persones participants és **la possibilitat d'aplicar els coneixements i competències adquirits a les classes teòriques en contextos pràctics i reals**. Aquestes experiències representen un primer contacte valuós amb l'entorn professional, en un marc controlat, estructurat i acompanyat. Addicionalment, les experiències internacionals proporcionen oportunitats per reforçar competències com la col·laboració intercultural, el pensament crític, la comunicació i l'obertura en la mentalitat.

Un altre benefici rellevant és la possibilitat de **generar un impacte social tangible** i conèixer de primera mà que les pròpies aportacions tenen utilitat per als beneficiaris directes, fet que **amplia el significat del treball més enllà de l'àmbit acadèmic i aprofundeix en la comprensió dels reptes socials reals**.

Un participant va subratllar que l'ApS permet treballar de manera iterativa sobre un mateix projecte i aprofundir progressivament en el repte. A més, en tractar-se d'un TFG individual, la responsabilitat i l'impacte depenen directament de l'estudiant, fet que incrementa la percepció de contribució real.

D'altra banda, **les assignatures d'ABR i els reptes de l'ECIU permeten treballar en contextos interdisciplinaris**, aprendre d'altres perfils i adquirir noves perspectives per abordar problemes complexos.

Pel que fa al moment del grau, els participants van observar beneficis de col·laborar amb entitats al llarg de tots els cursos. Tot i això, van destacar que en els primers anys l'estudiantat necessita més suport per part del personal universitari o bé adoptar un rol inicialment observador. Els beneficis d'aquestes col·laboracions es fan més evidents en els darrers cursos, quan poden aplicar tot el conjunt de competències desenvolupades al llarg dels seus estudis.

Un participant va indicar que un dels impactes inesperats va ser la rapidesa amb la qual es van percebre resultats entre els beneficiaris directes. Aquests, van expressar el seu agraïment pel treball realitzat, i els professionals van mostrar predisposició per incorporar les aportacions de l'estudiantat a la seva feina.

Reptes i obstacles

Un dels reptes identificats va ser **la dificultat d'alinear les demandes de les entitats externes amb els requisits acadèmics de la universitat**. En alguns casos, l'estudiantat es troba intermediant entre les dues parts i la comunicació directa entre l'entitat i la universitat és insuficient.

Un altre repte és el **desencaix de ritmes de treball entre estudiants, universitat i entitats**. Les entitats sovint tenen una elevada càrrega laboral i no sempre poden prioritzar la supervisió de l'estudiantat, mentre que aquest ha de complir amb els terminis acadèmics establerts.

Finalment, es va constatar que **alguns projectes no comptaven amb un retorn adequat**. L'estudiantat finalitza el projecte i envia els resultats a l'entitat, però sovint no rep informació sobre l'impacte, l'ús dels resultats o comentaris sobre la qualitat del treball.

Millores i suggeriments

Una de les millores proposades va ser **garantir que les entitats disposin d'un procés d'acollida estructurat per a l'estudiantat**, incloent-hi reunions programades i directrius clares. Igualment, es va demanar **que els tutors ofereixin orientacions més explícites als alumnes** sobre el desenvolupament del projecte, les expectatives i els procediments metodològics.

En aquesta línia, els participants van proposar **organitzar espais abans de l'inici dels projectes on el professorat presenti les metodologies col·laboratives i les entitats exposin les seves necessitats i reptes**, de manera que l'estudiantat pugui prendre decisions més informades. També van destacar la importància **d'alinear les expectatives de totes les parts des del començament i de disposar de més flexibilitat en alguns requisits acadèmics**, especialment pel que fa a terminis. Una altra proposta vinculada als reptes exposats és **garantir que l'estudiantat rebi informació sobre com s'utilitza el seu treball i quin impacte genera**.

A més, els participants van proposar ampliar el portafolis d'oportunitats de col·laboració de llarga durada. Molts reptes i micromòduls internacionals duren només uns dies, i l'estudiantat va expressar la necessitat de pràctiques o col·laboracions més prolongades que permetin aprofundir en el desenvolupament professional.

Finalment, es va manifestar el desig de disposar de més entitats de l'Economia Social i Solidària entre les quals triar per a pràctiques i col·laboracions, ja que gran part de les opcions actuals d'alguns graus provenen del sector privat. Van mencionar estar particularment interessats en col·laborar amb entitats que tenen contacte directe amb persones beneficiàries, atès que això afavoreix una major sensació d'impacte i contribució.

CONCLUSIONS

Les aportacions dels tres grups focals, amb entitats externes, agents universitaris i estudiants, posen de manifest que **les col·laboracions educatives entre la UAB i el seu entorn generen un valor significatiu tant en l'àmbit formatiu com en l'àmbit social**. Malgrat la diversitat de formats i experiències, emergeix una narrativa comuna: les aliances entre la universitat i les entitats tenen un alt potencial transformador, però aquest potencial només s'activa plenament quan existeixen **estructures clares del format de col·laboració, canals de comunicació formals i un acompanyament adequat tant a les entitats com als estudiants**.

En primer lloc, tots els col·lectius coincideixen en el valor afegit de **treballar sobre reptes reals**, el que permet a l'estudiantat desenvolupar competències professionals, comprendre millor el seu territori i generar un impacte social tangible. Per a les entitats, la col·laboració amb l'alumnat aporta noves idees, una major sensibilització de la missió de l'entitat i, en alguns casos, vinculacions que es mantenen al llarg del temps per mitjà de contractacions. Per al professorat, aquestes experiències donen sentit a les metodologies actives, fomenten la innovació docent i obren oportunitats en els àmbits de la recerca i la transferència.

Tanmateix, els grups focals també evidencien reptes comuns que limiten l'abast d'aquestes col·laboracions. El més transversal és **la dependència de les col·laboracions de les relacions personals**, que fa vulnerables les aliances quan una persona canvia de rol o deixa l'organització. Aquesta manca d'estructura es manifesta igualment en la dificultat d'identificar punts de contacte clars, en l'existència de comunicacions descoordinades provinents de diferents unitats i en l'absència de sistemes que permetin traçar, reconèixer i donar continuïtat a les col·laboracions. A més, **la manca de retorn sistemàtic del treball realitzat per a totes les parts**, així com la desconexió entre ritmes acadèmics i operatius de les entitats, genera desajustos d'expectatives i pot reduir la qualitat de l'experiència col·laborativa.

Finalment, els grups focals també aporten orientacions clares per consolidar un model de col·laboració més estructurat i sostenible. Entre les millores proposades hi destaquen: **la creació d'un punt únic de contacte i d'una base de dades institucional que reculli les col·laboracions formals i informals, el reforç dels esdeveniments d'intercanvi** entre la universitat i les entitats, i la necessitat d'un **major reconeixement institucional del treball de coordinació i acompanyament** associat a les metodologies d'ApS i ABR.

En conjunt, els resultats dels grups focals confirmen que la UAB compta amb una base sòlida d'experiències i motivacions per consolidar un model de col·laboració transformador. Tot i així, aquesta base requereix un impuls estructural que permeti **evolucionar d'aliances sustentades en la voluntat individual cap a un model institucionalitzat i sostenible en el temps**. En aquest sentit, la informació recollida constitueix el punt de partida de les properes fases del projecte, que inclouen **el desenvolupament d'un marc de col·laboracions d'impacte i la implementació d'un pilot a les universitats participants**. El marc que PARTNER4IMPACT desenvoluparà i validarà representa, per tant, una oportunitat estratègica per reforçar aquest ecosistema col·laboratiu, millorar la qualitat i l'impacte de les col·laboracions i avançar cap a una universitat més connectada i compromesa amb el territori i la societat.

partnerforimpact.eu

Co-funded by
the European Union